

I Księga Kronik

Rozdział 29

1. Potem król Dawid powiedział do całego zgromadzenia: Jednego mojego syna, Salomona Bóg wybrał małego młodzieńca. Ale to wielka sprawa; bo nie dla człowieka ten pałac, ale dla WIEKUISTEGO, Boga.

2. Ja, według najwyższego mego wysiłku, przygotowałem na Dom mego Boga złota na złote, srebra na srebrne, miedzi na miedziane, żelaza na żelazne, drzewa na drewniane; drogocennych kamieni do osadzania i materiałów do czernienia oraz rozlicznych farb, a także wielkie mnóstwo wszelkiego drogiego materiału oraz kamienia marmuru.

3. Nadto dla Domu mojego Boga, oddaję z upodobania na Dom mojego Boga własne złoto i srebro, które mam, oprócz tego wszystkiego, co przygotowałem na dom tego, co święte;

4. to jest trzy tysiące talentów złota, złota z Ofiru; siedem tysięcy talentów najczystszej srebra na pokrycie ścian gmachów;

5. złota na złote, srebra na srebrne i na wszystkie roboty rąk rzemieślniczych. Czy ktoś chce dziś, dobrowolnie, z obfitości, złożyć swój udział WIEKUISTEMU?

6. Zatem przedniejsi z domów, przedniejsi z pokoleń izraelskich, dowódcy nad tysiącami i setkami oraz przełożeni nad królewskimi pracami, dobrowolnie złożyli dary.

7. A złożyli na robotę Domu Boga: Pięć tysięcy talentów złota i dziesięć tysięcy darejków, dziesięć tysięcy talentów srebra, ośmnaście tysięcy talentów miedzi oraz sto tysięcy talentów żelaza.

8. Także ci, co mieli kamienie, dawali je do skarbca domu WIEKUISTEGO, do rąk Jechiela Gerszonity.

9. A lud się weselił, z powodu dobrowolnych ofiar, bowiem całym sercem dobrowolnie dawano WIEKUISTEMU; także i król Dawid radował się wielkim szczęściem.

10. Dlatego Dawid wysławiał WIEKUISTEGO przed obliczem całego zgromadzenia, i Dawid powiedział: Uwielbiony jesteś Ty, WIEKUISTY, Boże Izraela, naszego ojca, od dawnych czasów do wieczności.

11. Twoja jest, WIEKUISTY, wielkość, moc, sława, zwycięstwo, i majestat oraz wszystko w niebiosach i na ziemi; Twoje jest, WIEKUISTY, królestwo, i jesteś wywyższony nad wszelką zwierzchność.

12. Bogactwa i sława są od Ciebie; Ty panujesz nad wszystkimi, w Twoich rękach jest moc i siła, Twoja ręka wszystko wywyższa i utwierdza.

13. Zatem teraz, nasz Boże, my Ciebie wyznajemy i chwalimy Imię Twojej sławy.

14. Bowiem czym jestem ja i czym mój lud; czyżbyśmy zachowali siły aby to dobrowolnie ofiarować? Gdyż od ciebie jest wszystko; z Twoich rąk wzięliśmy i Tobie daliśmy.

15. Bo my, jak i wszyscy nasi ojcowie, jesteśmy pielgrzymami i przychodniami przed Tobą; nasze dni na ziemi są jak cień i nie ma rezultatu.

16. O WIEKUISTY, nasz Boże! Ten cały dostatek, który Ci przygotowaliśmy na budowę domu Twojego świętego Imienia, z Twojej jest ręki, bo Twoje jest wszystko.

17. Wiem, mój Boże, że Ty doświadczasz serca i kochasz szczerość; ja, w szczerości mego serca, dobrowolnie to wszystko ofiarowałem; oraz widziałem Twój lud, który się tu znalazł, z radością i dobrowolnie Ci ofiarujący.

18. WIEKUISTY, Boże naszych przodków Abrahama, Ic'haka i Izraela, zachowaj na wieki tą chęć, i zamiar serca Twojego ludu, oraz przygotuj Sobie ich serce.

19. Także Salomonowi, mojemu synowi, daj doskonałe serce, aby strzegł Twych przykazań, Twoich

świadczeń i Twoich wyroków, i czynił wszystko, aby zbudować dom, dla którego został ustanowiony. **20.** Potem Dawid mówił do całego zgromadzenia: Teraz wysławiajcie WIEKUISTEGO, waszego Boga. Więc całe zgromadzenie wysławiało WIEKUISTEGO, Boga swoich przodków, i nachyliwszy się, pokłonili się WIEKUISTEMU, i królowi. **21.** Potem ofiarowali WIEKUISTEMU ofiary. A nazajutrz, po owym dniu, ofiarowali też WIEKUISTEMU całopalenia za całego Izraela wielkie mnóstwo ofiar: Tysiąc byków, tysiąc baranów i tysiąc baranków z ich ofiarami z płynów. **22.** Tego dnia jedli i pili przed WIEKUISTYM z wielką radością. I po drugie, ustanowili królem Salomona, syna Dawida, pomazując go WIEKUISTEMU za władcę, a Cadoka za najwyższego kapłana. **23.** I Salomon usiadł jako król na tronie WIEKUISTEGO, w miejsce swojego ojca Dawida; i szczęściło mu się oraz był mu posłuszny cały Izrael. **24.** A wszyscy władcy, możni, także i wszyscy synowie króla Dawida, oddali ręce królowi Salomonowi. **25.** Zaś WIEKUISTY bardzo wywyższył Salomona przed oczyma całego Izraela i dał mu królewską sławę, jakiej przed nim nie miał żaden król w Izraelu. **26.** Dawid, syn Iszaja, królował nad całym Izraelem. **27.** A dni, w których królował nad Izraelem, trwały czterdzieści lat; siedem lat królował w Hebronie, i trzydzieści trzy lata królował w Jerozolimie. **28.** I umarł w szczęśliwej starości, syty dni, bogactw i sławy; a zamiast niego królował jego syn Salomon **29.** Zaś sprawy króla Dawida, te pierwsze i ostatnie, oto są zapisane w księgach Samuela, widzącego; w księdze proroka Natana, oraz w księdze Gada, widzącego; **30.** z całym jego królowaniem, jego siłą oraz czasami, które za nim, za Izraelem, oraz przeszły dla wszystkich ziemskich królestw.

Nowa Biblia Gdańska

przekład

Śląskiego Towarzystwa Biblijnego

2012